

בעלי עוצמה אירוטית מדהימה, ולעיתים מעוררת פלצות.

לאילנה טכניקה משלה ליצירת צבעים בגווני זהב, בהם היא מרבה להשתמש. את התירבות הכימית היא מסרבת לגלות, רואה בה סוד מקצועי.

את ציוריה היא אוהבת, לדבריה, אהבת-נפש. עד-כדי-כך אוהבת, שקשה לה למכרם. קשה לה עוד יותר לקבוע את מחיר התמונות שכן, לפי הרגשתה, אין להעריכן בכסף. היא מעדיפה למכור את הציורים לא למרבה במחיר, כי אם למי שמוצא חן בעיניה. כדי שהציורים ירגישו טוב אצל הבעלים החדשים.

היא לא למדה ציור מעולם. בגיל 18 היה לה ידע כה רב, עד שהיה ברור לה לחזור סוף, לדבריה, שהלימודים יהרסו כל מה שיש להצלחה להגיע אליו בכוחות עצמה.

כרגע מציגה אילנה את תערוכת היחיד השלישית שלה, בגלריה אנגל בירושלים.

הציור

דוון-קישוט

אילו ב, גלריה הקמנה" בירושלים מוצגת תערוכת ציורי-שמן. הציורים נאיביים, לקוחים מעולם האגדות, מספרים על מלכים ומלכות ועל ארמונות וטירות, על נסיכות יפהפיות בכירכות רתומות ל־ סוסים, על הצרות מלכים שבהן מטיילות פיות וזהרות, ועל מלאכים המטפסים בדרגות.

האשה שציירה את הציורים הללו היא בינה רובין, בת דגניה, שהחלה לצייר ל־ ראשונה בחייה לפני כארבע שנים, עם הולדת בנה גיא.

קודם-לכן היתה בינה רק בוגרת החוג למדעי הרוח ולהיסטוריה באוניברסיטה העברית, ולא גילתה כל נטייה למשוך ב־ מיכחול. עם הולדתו של גיא החלה מציירת על גיורי-עץ, בצורה פרימיטיבית ביותר. אט-אט למדה לעבד את העץ, לצייר על בסיס של פלסטיק ומים.

בינה מתגוררת עם בנה ובעלה, עורך-הדין אתונגי, בבית ערבי במושבה הגרמית בירושלים. הסטודיו שלה נמצא ב־ עליית-הגג, וכשהיא מציירת היא יושבת על הריצפה, ליד החלון. כמו ציוריה כך גם בינה, נאיבית במידה רבה, ילדותית, בקול שקט מאד היא משיבה על השאלות,

אך מתקשה למצוא תשובות. היא אינה יודעת להגדיר את סיגנון ה־ ציור שלה. בדרך כלל היא מושפעת, לדבר־ ריה מספרים שהיא קוראת. כשקראה את דוון-קישוט, מצאה עצמה מציירת טחנות־ רוח. היא אוהבת את עולם-האגדות, את העולם שקיים רק בדימיון.

התמזל מזלה של בינה, ובביתה התארך אורח אגלי המקורב לחוגי האמנות בלונ־ דון. האורח לקח שקופית של ציוריה ו־ הראה אותה לגים איד מי שהיה מנהל הטייט גלרי בלונדון. איד התלהב, ואירגן עבור בינה תערוכה באוניברסיטת קיימ־ ברידג', התערוכה זכתה להצלחה, וכל ה־ תמונות נמכרו.

רק אחרי הצלחת התערוכה, החלה בינה להאמין כי כישרון-הציור שנחנה בו אינו מיקרי, והחלה מתייחסת אל עבודתה ביתר רצינות. אך משהוצע לה להציג גם בארץ, נרתעה. הביקורת של האנשים סביבה הרתיעה אותה, ולא היה לה אומץ להיאבק עם דיעות שליליות. מאוחר יותר שוכנעה, על-ידי בעלה ועל-ידי חברים מביני-עניין, היא בחרה בגלריה הקטנה בירושלים, ה־ משמשת גם כמקום-מיפגש חברתי פופולרי, מתוך ידיעה ברורה שמרבית האורחים יהיו עסקים לא רק בציוריה כיום גם אלה ב־ אלה.

היא-עצמה ממעטת לבקר בגלריה, ממע־ טת להתעניין בגורל ציוריה. מי שמגלה עניין רב הוא דווקא הבעל האנגלי, אנתוני, המבקר בגלריה ומנהל את ענייניה העס־ קיים של אשתו הביישנית.

זיקה

לארץ האבות

ארתרו היא אשה יפהפייה, שרק בתה בת ה־19, מנן, מסגירה את גילה האמיתי. בביתה היפואי, בו היא מתגוררת עם בעלה הצייר נתן קורצ'מן, מתקיימת עתה תערוכה משותפת לה ולבעלה. אך תרו נולדה בבית-המועצות, בגיל צעיר מאד בלחה מישפחה לקנדה. ומאו השתנו כל חייה.

כנערה צעירה התפרסמה ארתרו בגילדת קאית מעולה. היא היתה פעילה בגילדת הגרפיקאים, ועשתה רבות למען הטבת ה־ תנאים הסוציאליים של חברי הגילדה. היא איירה ספרים רבים של משוררים

הציירת המופנמת שציוריה לקוחים מעולם בלתי-מציאותי, עולם של אגדות דימוניות. סיגנונה נאיבי, וציוריה אינם גמורים, כביכול. בינה היא אשה שקטה ועצורה, איננה מפגינה ביחסן בכל השייך לציוריה.

לפני כשלוש שנים באה ארתרו לארץ כדי לבקר את הוריו של נתן, המתגוררים בצפת. היא שלחה מברק לבעלה והודיעה לו: „אני מוכנה לחיות את כל חיי בארץ אבותיך.“ נתן ארז את המיוזדות, ומאו מתגוררים השניים ביפו העתיקה, בדירת שני חדרים וגלריה כשבאמצע חצר פני־ מית שעל מרצפותיה מתגמנם בשמש חתול.

אן תרו

הציירת היפהפייה שציוריה מתמשכים בקווים עגולים ורכים כמו גלי הים, נתונה להשפעה של תנועות הנמצאות באוויר. אן היא כמו הריגנעש. לכאורה שקטה ונינוחה, אך כאשר היא מתפרצת, הלהבה שלה חמה, ומסוכנת.

ציוריה של ארתרו, כמוה-עצמה, לכאור־ רה שקטים ורגועים, אך בעצם בכל שניה עומדת להתחולל בהם סערה. לדמויות ה־ פיגורטיביות שלה אין עיניים אך למרות זאת, כשמביטים בציור של שלוש הדמויות יודעים בדיוק לאיזה כיוון מביטה כל דמות. ארתרו משתמשת בצבעים בהירים, ציבועי אקריליק, בסיגנונה הקודם שילבה גרפיקה מציוריה, שהיו מורכבים מיסודות גיארי מטריים. ואילו בציוריה העכשוויים היא מרבה לצייר פיגורות ומצבים.

בזמן מלחמת יום-הכיפורים ישבה אן תרו ליד הלונות ביתה הנשקפים לים, ולא משה מהם ימים שלמים, היא מושפעת מאד מתנועות וממעגלים הסובבים באוויר. היא יכולה לשנות עורה תוך רגע, ולהפוך מ־ אשה עדינה ולאגנטית לנמרה פראית.

שלוש נשים — שלושה עולמות. כל אחת ויחודה, כל אחת תרומתה לאמנות הציור התוססת והמתחדשת שעשה-שעה.